

SXEDIO.F60

21.7.1948: ΕΝΩ Η ΚΥΠΡΟΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ ΞΕΣΠΑ ΚΡΙΣΗ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗ ΚΛΗΡΙΔΗ- ΑΚΕΛ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΣΜΦΩΝΙΑΣ ΚΛΗΡΙΔΗ-ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Στα μέσα του **1949** είχε προγραμματισθεί μια νέα δημοτική εκλογική αναμέτρηση, καθώς οι σχέσεις της Εθναρχίας με το ΑΚΕΛ βρίσκονταν στο χειρότερο τους σημείο ενώ το ΑΚΕΛ άλλαζε γραμμή πορείας και από αυτοκυβέρνηση - Ένωση προχώρησε στη γραμμή Ένωση και μόνο Ένωση ταυτιζόμενο πλήρως με τη γραμμή της Εθναρχίας.

Οι δημοτικές εκλογές αποτελούσαν μια από τις πιο σημαντικές εκλογικές αναμετρήσεις μαζί με τις εκλογές για την ανάδειξη των εκκλησιαστικών ηγετών και στη μάχη των δημοτικών εκλογών οι δυο πλευρές έδωσαν και πάλι όλο τον εαυτό τους.

Κυριότερος στόχος όλων ήταν το δημαρχείο Λευκωσίας που κατεχόταν από το συνοδοιπόρο Ιωάννη Κληρίδη τα τρία τελευταία χρόνια που είχε ανέλθει στο δημαρχιακό αξίωμα, κυρίως, με τις ψήφους της Αριστερής Παράταξης στις εκλογές του **1946**.

Για τη Δεξιά και την Εθναρχία οι τελευταίες νίκες στις Αρχιεπισκοπικές και Μητροπολιτικές εκλογές, αποτελούσαν σημαντική βάση πάνω στην οποία θα έκτιζαν και στη νέα αναμέτρηση.

Ιδιαίτερα η αλλαγή της τακτικής του ΑΚΕΛ και γενικά της αριστερής Παράταξης που ακολούθησε την καθαρή ενωτική γραμμή, μετά την κατάρρευση της Διασκεπτικής λίγους μήνες προηγουμένως, τη βοηθούσε ιδιαίτερα, γιατί φαινόταν ότι δικαιωνόταν η γραμμή της.

Και πάνω σ' αυτή την ενωτική γραμμή, παρουσίασε η Εθναρχία και η δεξιά γενικά τη σημασία των δημαρχιακών εκλογών.

Στη Λευκωσία η Αριστερά είχε μια μεγάλη, ίσως

τη μεγαλύτερη, απώλεια: Τον Ιωάννη Κληρίδη από τον οποίο η Αριστερά είχε διαχωρίσει τις ευθύνες της, έπειτα από μικροδιαφορές που έγιναν σημαντικά θέματα καθώς οι δυο πλευρές αλληλοκατηγορήθηκαν και χρησιμοποίησαν μάλιστα σκληρή γλώσσα σε δημοσιες ανακοινώσεις και δηλώσεις τους.

Αιτία του "καυγά" μεταξύ του ΑΚΕΛ και του Ιωάννη Κληρίδη ήταν δυο αποφάσεις του Ιωάννη Κληρίδη ως δημάρχου που η Αριστερά θεώρησε ως αντεργατικές.

Οι αποφάσεις αφορούσαν την εισαγωγή πορτοπαραθύρων για τις ανάγκες των δημοτικών πολυκατοικιών της Λευκωσίας από την Ιταλία, αντί της κατασκευής τους στην Κύπρο σε μια περίοδο μεγάλης ανεργίας και η παραχώρηση ενός περιπέτου στην Πλατεία Μεταξά της Λευκωσίας, την κεντρική πλατεία της πρωτεύουσας, η οποία αργότερα μετονομάστηκε σε πλατεία Ελευθερίας.

Το περίπτερο είχε παραχωρηθεί στην εταιρεία Κυπριακή Εταιρεία Μεταφορών, ΚΕΜ αντί σε άστεγους ταξιτζήδες που στάθμευαν στην πλατεία.

Το πρώτο αποτέλεσε την αρχή ενώ το δεύτερο που ακολούθησε πολύ αργότερα έδωσε τη χαρακτηριστική βολή στις σχέσεις των δυο πλευρών.

Το δεύτερο θέμα εκδηλώθηκε λίγο πριν καταρρεύσει η Διασκεπτική συνέλευση (Αύγουστος 1948) και σε μια περίοδο που η Εθναρχία και και η Δεξιά παρουσιάζονταν να κερδίζουν συνεχώς έδαφος με την αδιάλλακτη ενωτική γραμμή χωρίς ενδιάμεσους σταθμούς.

Η ρήξη ΑΚΕΛ- Κληρίδη βγήκε στην επιφάνεια στις 21 Ιουλίου 1948 σε συνεδρία του Δημοτικού Συμβουλίου του δήμου Λευκωσίας, στο οποίο περιλαμβάνονταν αριστερά στελέχη όπως ο Μιλτιάδης Χριστοδούλου.

Στη συνεδρία αυτή που απουσίαζαν μάλιστα ορισμένα μέλη του Συμβουλίου αποφασίστηκε η παραχώρηση του περιπέτου της Πλατείας Μεταξά στην εταιρεία Μεταφορών ΚΕΜ, ώστε η εταιρεία να εκκενώσει τα γραφεία της από το οίκημα του

Βρετανικού Ινστιτούτου, γιατί το χρειαζόταν η Κυβέρνηση.

Η αξίωση για παραχώρηση του περιπτερου προερχόταν από το διευθυντή των Αρχαιοτήτων Μεγκώ, γιατί το περίπτερο είχε κτισθεί σε κυβερνητική γη.

Στη συνεδρία αυτή ο Κληρίδης προέβη και σε μια συγκλονιστική αποκάλυψη. Είπε ότι είχε προβεί σε μυστική ή ιδιαίτερη συμφωνία με την Κυβέρνηση που προνοούσε ότι το περίπτερο θα δινόταν στην ΚΕΜ.

Ο Κληρίδης πρόσθεσε ότι με αυτή τη προϋπόθεση η Κυβέρνηση δέχθηκε σιωπηρά την ανέγερση του περιπτερου.

Ο Κληρίδης προέβη στην ενέργεια αυτή όπως εξήγησε αργότερα, με υστεροβουλία. Ηθελε να ικανοποιήσει την Κυβέρνηση, ώστε στο μέλλον σαν θα ζητούσε την ανέγερση και άλλων περιπτέρων για να τα έδινε στους φτωχούς βιοπλαιστές, να μη μπορούσε να του αρνηθεί, μια και θα υπήρχε προηγούμενο.

Σύμφωνα με το "Δημοκράτη" (24.6.1948) όταν ο Κληρίδης αποκάλυψε τη Μυστική συμφωνία του με τη βρετανική διοίκηση ο Μιλτιάδης Χριστοδούλου τον κατηγορήσε για αυθαιρεσία:

"Υστερα από την ανακοίνωση αυτή τη Δημάρχου, ο δημοτικός σύμβουλος φ. Μιλτιάδης Χριστοδούλου τόνισε πως η μυστική αυτή συμφωνία του δημάρχου με την Κυβέρνηση, αποτελεί πράξη αυθαίρετη, υπέρβαση δικαιώματος και σήμερα δεν μπορεί παρά να έχει σκοπό τον εκβιασμό του δημοτικού συμβουλίου".

Ο Μιλτιάδης Χριστοδούλου είπε ακόμα πως σκοπός ενός λαϊκού Συμβουλίου είναι να κτίζει περίπτερα για την υποστήριξη των ψτωχών βιοπαλαιστών και όχι για τη μόνιμη εγκατάσταση μεγάλων εταιρειών που τους συναγωνίζονται.

Ο Χριστοδούλου εισηγήθηκε όπως το περίπτερο δοθεί στους ιδιοκτήτες ταξί που είχαν υποβάλει αίτηση στο δημοτικό συμβούλιο.

Τη θέση του Χριστοδούλου υποστήριξαν επίσης οι δημοτικοί σύμβουλοι Μ. Παπαπέτρου και Π. Ιωαννίδης.

Ο Κληρίδης έθεσε το θέμα σε ψηφοφορία αλλά

δεν υπήρξε αποτέλεσμα γιατί τέσσερις (Ι. Κληρίδης, Κ. Μιχαηλίδης, Χρ. Πελίδης και Μουσταφά Τσορονίκ) ψήφισαν όπως το περίπτερο παραχωρηθεί στην ΚΕΜ και άλλοι τέσσερις (Π. Ιωαννίδης, Μ. Παπαπέτρου, Μιλτ. Χριστοδύλου και Οσμάν Βεχμπή) ψήφισαν να δοθεί το περίπτερο στους μικροϊδιοκτήτες ταξιτζήδες.

Την ισοψηφία έλυσε η νικώσα ψήφος του δημάρχου Ιωάννη Κληρίδη που σαν Πρόεδρος δικαιούτο δύο ψήφους.

Από τη σύσκεψη απουσίαζαν οι Γ. Παρτελλίδης, Χρ. Καλόγηρος, Σαλίμ Αζίζ και Ορχάν.

Ο Παρτελλίδης απουσίαζε αλλά αργότερα είπε πως διαφωνούσε με την απόφαση η οποία προκάλεσε την άμεση αντίδραση του ΑΚΕΛ και των ταξιτζήδων.

Η Επαρχιακή Επιτροπή του ΑΚΕΛ μάλιστα έστειλε αμέσως επιστολή στο Δήμαρχο στην οποία τόνιζε ότι:

1. Θεωρεί την απόφαση που πάρθηκε στη χθεσινή συνεδρία του Δημοτικού Συμβουλίου με τη δική σας νικώσα ψήφο σαν απαράδεκτη και αντιλαϊκή. Το συμβούλιο σας και ιδιαίτερα εκείνα από τα μέλη του που υποστήριξαν την άποψη πως το νέο περίπτερο έπρεπε να παραχωρηθεί στην ΚΕΜ έπρεπε να λάβουν υπόψη τους πως το καθήκον τους ήταν και είναι να εξυπηρετούν πρώτα τα συμφέροντα των φτωχών βιοπαλαιστών δημοτών και όχι τα συμφέροντα κεφαλαιοκρατικών οργανισμών σαν την ΚΕΜ.

Η Επαρχιακή Γραμματεία καθώς και όλες οι άλλες λαϊκές οργανώσεις δεν μπορούν, παρά να καταδικάσουν μια τέτοια απόφαση και να παράσχουν σ' όλες εκείνες τις δεκάδες των φτωχών ιδιοκτητών ταξί την υποστήριξη τους στον αγώνα για εξασφάλιση κατάλληλου περιπτέρου για τη δουλειά τους.

2. Φρονεί ακόμα πως το Συμβούλιο σας θα πρέπει να μελετήσει ξανά το όλο ζήτημα και να αναθεωρήσει την απόφαση του ακυρώνοντας την παραχώρηση του νέου περιπτέρου στην ΚΕΜ. Το συμβούλιο σας θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν του πως δεκάδες ιδιοκτήτες ταξί αντιμετωπίζουν σήμερα την χρεωκοπία και την καταστροφή και πως το νέο περίπτερο πρέπει

οπωσδήποτε να παραχωρηθει σ' αυτούς τους φτωχους βιοπαλαιστές".

Ο Κληρίδης απάντησε στην Επαρχιακή Γραμματεία του ΑΚΕΛ ότι την είχε ενημερώσει πριν ληφθει η απόφαση του δημαρχείου και ότι αυτή είχε συμφωνήσει μάλιστα μαζί του:

" Σας υπενθυμίζω ότι προ τριών ημερών περίπου και προ της αποφάσεως του συμβουλίου εις το δημαρχείον σας εξήγησα τους όρους υπό τους οποίους εκτίσθη το περίπτερον, το οποίον άλλως δεν θα εκτίζετο και σας έδειξα την σχετικήν επιστολήν του διευθυντού των αρχαιοτήτων, εύρετε δε ότι η στάσις μου ήτο δικαιολογημένη και απεδώσατε τον δημιουργούμενον θόρυβον εις το ότι ο κόσμος δεν εγνώριζε τας λεπτομερείας. Απορώ αληθώς, πως δεν εξηγήσατε εις την επιτροπήαν τους όρους υπό τους οποίους εκτίσθη το εν λόγω περίπτερον και αφήσατε την επιτροπήαν σας ακατατόπιστον. Είμαι υποχρεωμένος να σας δηλώσω, ότι δεν θα επιτρέψω να επανεξετασθή το ζήτημα, εκτός εάν αποφασίσω να παραβώ τον όρον της αδείας της ανεγέρσεως του περιπτέρου, πράγματι, το οποίον δεν είναι τιμητικόν δι' εμέ προσωπικώς και δι'οιονδήποτε πρόσωπον κατέχον το αξίωμα του δημάρχου της πόλεως".

Ο Κληριδης επέμενε στον ισχυρισμό του ότι γνώριζαν για τη συμφωνία όχι μόνο η επιτροπή του ΑΚΕΛ, αλλά και ο δημοτικός σύμβουλος Μιλτιάδης Χριστοδούλου, τον οποίο όπως άφησε να εννοηθει με δήλωση του σε εφημερίδα, είχε ενημερώσει για τη μυστική συμφωνία με τον Κυβερνήτη.

Ο Μιλτιαδης Χριστοδούλου αρνήθηκε τις κατηγορίες και με δήλωση του κατηγόρησε τον Κληρίδη ότι μόλις στη συνεδρίαση της Τρίτης **21** Ιουλίου, είχε αποκαλύψει ότι είχε αναλάβει την υποχρέωση να δώσει το περίπτερο στην ΚΕΜ.

Ανέφερε ο Μιλτιαδης Χριστοδούλου:

" Είναί περιττόν ο κ. Κληρίδης να καταφεύγει σε ανακρίβειες για να δείξει πως ότι έκανε ήταν σε γνώση μας εκ των προτέρων. Ο κ. Κληρίδης ενήργησε

χωρίς να ξέρει το συμβουλιό, ούτε εγώ προσωπικά, έδωσε υποσχέσεις και θέλησε να φέρει το συμβούλιο μπροστά στο τετελεσμένο γεγονός. Όσο για τη συνομιλία που αναφέρει πως είχαμε μαζί τονίζω πως απλώς μου είπε ότι πήρε μια επιστολήν από τον κ. Μεγκώ, που ζητούσε να δοθεί το περίπτερο στην ΚΕΜ, γιατί κτίστηκε πάνω σε Κυβερνητική γη. Τότε του τόνισα πως δεν συμφωνώ και πως το ζήτημα πρέπει να λυθεί με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου και άλλο που πρέπει να διασαφηνισθεί είναι πως ο κ. Κληρίδης μας άφησε μέχρι την τελευταία στιγμή με την εντύπωση πως το περίπτερο κτίστηκε χωρίς να υπάρχει άδεια της Κυβέρνησης και μόνο στη συνεδρίαση της Τρίτης αποκάλυψε ότι ανέλαβε την υποχρέωση να το δώσει στην ΚΕΜ και γι' αυτό επέτρεψε η Κυβέρνηση σιωπηρά ανέγερση του.

Ο Κληρίδης δικαιολόγησε την απόφαση του και με απαντητική επιστολή προς τους μικροϊδιοκτήτες ταξί της Πλατείας Ελευθερίας.

Στην επιστολή του όμως ο Κληρίδης χρησιμοποίησε υπαινιγμούς εναντίον του ΑΚΕΛ που δεν άρεσαν καθόλου στο κόμμα και στους πρώην συνεργάτες του.

Ανέφερε ότι ο θόρυβος ήταν αντιδραστικός και αφήνοντας υπαινιγμούς εναντίον του ΑΚΕΛ κατέληξε ότι αυτός ήταν υποβολιμαίος.

Η επιστολή Κληρίδη προς τον Γεώργιο Λαζάρου και τους άλλους μικροϊδιοκτήτες της Πλατείας Μεταξά που προκάλεσε νέα θύελλα από μέρους του ΑΚΕΛ έχει ως εξής:

"Ελήφθη η υπό προχθесινήν ημερομηνίαν υποβολιμαία διαμαρτυρία σας διά την απόφασιν του δημοτικού συμβουλίου εν σχέσει προς το αναγειρόμενον περίπτερον εις την γωνίαν Πλατείας Μεταξά, την οποίαν υπογράφουν **71** πρόσωπα, τα οποία παρουσιάζονται ως μικροϊδιοκτήτες αυτοκινήτων της Πλατείας Μεταξά.

Εν πρώτοις επιτρέψατέ μου να παρατηρήσω ότι δεν υπάρχουν **71** σωφέρ άστεγοι εις την Πλατείαν Μεταξά και ο θόρυβος ο οποίος γίνεται είναι

αδικαιολόγητος.

Εις πλατείαν Μεταξά λειτουργούν ήδη δύο γραφεία μικροϊδιοκτητών αυτοκινήτων των αποστράτων και η παράγκα την οποίαν παρεχώρησε το δημαρχείο και διά την οποίαν εφρόντισα δις και εξησφάλισα κατάλληλον εγκατάστασιν τηλεφώνου επ' ονόματι των προσώπων τα οποία μου υπέδειξαν οι μικροϊδιοκτήται αυτοκινήτων.

Το υπό συζήτησιν περίπτερον όπως εξήγησα εις αντιπροσωπείαν μικροϊδιοκτητών αυτοκινήτων, η οποία με επεσκέφθη προ μηνός, εκτίσθη επί Κυβερνητικής γης και κατόπιν αδείας της Κυβερνήσεως, η οποία εδόθη υπό τον όρον ότι το περίπτερον θα δοθεί εις τον κ. Καρυδά διά να εκκενώσει το σημερινόν γραφείον το οποίον χρειάζεται το Βρετανικόν Ινστιτούτον.

Εδέχθη τον όρον της Κυβερνήσεως διά να κατορθώσω να πάρω άδειαν δι' ανέγερσιν και άλλων περιπτέρων. Άλλως το περίπτερον αυτόν δε θα εκτίζετο.

Εχω την καλύτεραν διάθεσιν να βοηθήσω τους μικροϊδιοκτήτες διά να ζήσουν όπως τους εβοήθησα μέχρι σήμερον. Διά να τους βοηθήσω όμως αποτελεσματικά πρέπει να εργασθώμεν με την σύνεσιν και την τακτικήν με την οποίαν εργάζομαι και όχι με τον υποβολιμαίον και αντιδραστικόν θόρυβον, ο οποίος εγείρεται γύρω από εν ζήτημα το οποίον δεν επιδέχεται άλλην λύσιν.

Μετά τιμής

Ι. Κληρίδης, Δήμαχος.

Τα πράγματα οδηγούνταν σε σημείο χωρίς επιστροφή και τις επόμενες μέρες το περίπτερο της Πλατείας Μεταξά ήταν το θέμα της ημέρας.

Το ΑΚΕΛ απάντησε στους υπανιγμούς του Ιωάννη Κληρίδη ότι προκαλούσε τις εκδηλώσεις σε βάρος του, με σχόλιο στο "Δημοκράτη" στις **24 Ιουλίου 1948**.

Στο σχόλιο χρησιμοποιούνταν πολύ βαριές εκφράσεις για να καταδικασθεί η ενέργεια του Κληρίδη:

"Σαν συνέπεια της αψυχολόγητης και

αντιλαϊκής απόφασης της νικώσης ψήφου του Δημάρχου Λευκωσίας, σχετικά με το περίπτερον κινητοποιήθηκαν οι μικροϊδιοκτήτες ταξί, η συντεχνία τους, η Ε.Ε. ΑΚΕΛ και άλλες οργανώσεις Λευκωσίας για να προστατεύσουν φυσικά τα συμφέροντα του κόσμου που αντιπροσωπεύουν.

Τα συμφέροντα αυτά δεν αρνείται κανείς πως θίγονται προς όφελος μιας κεφαλαιοκρατικής επιχείρησης. Ποια όμως ήταν η απάντηση; Πολύ αξιοθρήνητη. Ο κ. Κληρίδης άρχισε να μιλά για υποβολιμαίες διαμαρτυρίες, υποβολιμαίο και αντιδραστικόν θόρυβον και υποβολιμαίαν συνέντευξιν και ένα σωρό υποβολιμαία.

Λυπούμαστε να παρατηρήσουμε πως ο κ. Κληρίδης διάλεξε τον πιο εύκολο μα και τον πιο αφελή τρόπο να κάμη την υπεράσπιση του. Οι ως το σήμερα κινητοποιήσεις των λαϊκών οργανώσεων, ενώ βρισκόταν επικεφαλής τους ο κ. Κληρίδης έγιναν ξαφνικά υποβολιμαίες γιατί έτυχε να τις προκαλέσει η νικώσα ψήφος του κ. δημάρχου που παραγνώρισε σκανδαλώδεια τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Μα ο κ. Κληρίδης μίλησε και για σύνεση. Διά να βοηθήσω τους μικροϊδιοκτήτες λέγει πρέπει να εργασθώ με σύνεσιν. Σύνεση θεωρεί ο κ. Κληρίδης να εκφράζει με το δημοτικό του συμβούλιο με το τετελεσμένο γεγονός που έδωσε στην Κυβέρνηση. Σύνεση θεωρεί ο κ. Κληρίδης το να επιβάλει με την νικώσα ψήφο του και μάλιστα σε μια συνεδρίαση που απουσίαζαν απ' αυτήν τέσσερις δημοτικοί του σύμβουλοι.

Σύνεση θεωρεί ο κ. Κληρίδης την επίδειξη ευνοίας σε μια εταιρεία που ένας παό τους διευθυντές της είναι δημοτικός σύμβουλος.

Ομολογούμε πως δεν μπορούμε να πιστέψουμε πως η λέξη σύνεση έχει τέτοιες ερμηνείες. Προχωρώντας ο κ. Κληρίδης τονίζει: Δεν θα επιτρέψω να επανεξετασθεί το ζήτημα εκτός αν αποφασίσω να παραβώ τον όρον της αδείας ανεγέρσεως του περιπτερου πράγμα το οποίον δεν είναι τιμητικόν δι'

εμέ προσωπικώς.

Όταν ο κ. Κληρίδης δεχόταν τον όρο της Κυβέρνησης για το κτίσιμο του περιπτέρου ήταν βέβαιος πως το δημοτικό συμβούλιο του θα δεχόταν αυτή τη διευθέτηση; Και αν προχθές το δημοτικό συμβούλιο αποφάσιζε να μη παραχωρήσει το περίπτερο στην ΚΕΜ ποια θάταν η θέση του κ. Κληρίδη; Θα επέβαλλε την άποψη του γιατί ήταν δεμένος προσωπικά με τον όρο της κυβέρνησης; Και πώς ο κ. Κληρίδης φοβάται να εκτεθεί μπροστά στην Κυβέρνηση και δεν φοβάται να εκτεθεί μπροστά στο λαό που τον έβγαλε δήμαρχο για να υπερασπίζεται τα συμφέροντα του;"

Στις **25 Ιουλίου 1948** ο Φιφής Ιωάννου, Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ έμπαινε στην επίθεση και με ενυπόγραφο άρθρο του υπεδείκνυε στον Κληρίδη να αναγνωρίσει τα λάθη του, να κάμει αυτοκριτική και τον προειδοποιούσε ότι διαφορετικά το κόμμα θα διαχώριζε τις ευθύνες του από αυτόν:

" Ένα λαϊκό δημοτικό συμβούλιο σαν κι αυτό της Λευκωσίας δεν έχει καμιά υποχρέωση και κανένα καν δικαίωμα να δεσμευθεί στην ανέγερση ενός περιπτέρου, επί κυβερνητικής γης και να το παραχωρήσει στο μεγάλο κεφάλαιο υπδουλίζοντας έτσι τον άνισο συναγωνισμό ενάντια στους φτωχούς μικροϊδιοκτήτες.

Ούτε ένα λαϊκό δημοτικό συμβούλιο μπορεί να προτάσσει το επιχείρημα της εξασφάλισης άλλων αδειών για νέα περίπτερα ανταλλάσσοντας αυτή την παραχώρηση με τετελεσμένη καταστροφή λαϊκών συμφερόντων. Αν το Τμήμα Αρχαιοτήτων ήθελε το οίκημα του βρετανικού Ινστιτούτου δεν ήταν το λαϊκό μας συμβούλιο που έπρεπε να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά. Ας έκτιζε το Τμήμα Αρχαιοτήτων τα περίπτερα που ήθελε και να στεγάσει την εταιρεία μεταφορών και ας γινόταν ο οποιοσδήποτε το αντικείμενον της λαϊκής δυσφορίας. Στην τέτοια μάλιστα περίπτωση, το λαϊκό συμβούλιο θάπρεπε να τεθεί υποστηρικτικά στο πλευρό των μικροϊδιοκτητών εναντίον άλλων και όχι να μεταβάλλεται το ίδιο σε δέκτη συσσωρευμένης λαϊκής αντιπάθειας. Αντ' αυτής

της γραμμής το συμβούλιο στην πλειοψηφία του και αυτή τυπική, μπήκε στο δρόμο της εξυπηρέτησης των αντιλαϊκών συμφερόντων και δέχθηκε να γίνει φορέας αποφάσεων που ήταν οδυνηρές να παρτούν και να εκτελεστούν ακόμα και από αυτή την ξένη Κυβέρνηση. Γι' αυτό και φρόντισε όσο μπορούσε και όπως μπορούσε να τις μεταβιβάσει στους ώμους του δημοτικού μας συμβουλίου. Υπ' αυτήν την άποψη η διάνοια των τεσσάρων συμβούλων της συμπτωματικής μειοψηφίας εκφράζει την λαθκή προσήλωση και ερμηνεύει τη θέληση για απαρέκκλητη πορεία του δημοτικού μας συμβουλίου στο δρόμο των λαϊκών συμφερόντων, σύμφωνα με τις προγραμματικές του αρχές.

Η διαφωνία των τεσσάρων μελών της συμπτωματικής μειοψηφίας ήταν η αγνωϊώδης προσπάθεια για αφύπνιση του δημοτικού συμβουλίου και συγκράτηση του από την αντιλαϊκή στροβοτιμονιά του έκακε.

Ετσι πρέπει να τα δούμε τα πράγματα. Το ταχύτερο που θα το δουν όσοι έπεσαν στο στραβό δρόμο και θα διορθώσουν με ανώτερο πνεύμα αυτοκριτικής την αντιλαϊκή κατάσταση που δημιούργησαν θα είναι και το καλύτερο για την ενότητα του δημοτικού μας συμβουλίου και του λαϊκού μας κινήματος. Διαφορετικά διαχωρισμένοι προσανατολισμοί επί βασικών αρχών δεν μπορούν παρά αργά ή γρήγορα να οδηγούν σε βαθύτερους διαχωρισμούς ευθυνών, που μπροστά τους καθε φόβος θα σημαίνει μόνο αδυναμία και έλλειψη εμπιστοσύνης προς το λαό".

Την ίδια μέρα ο Μιλτιάδης Χριστοδούλου έφερε στην επιφάνεια ένα νέο πρόβλημα για τον Κληρίδη και τον καλούσε να πάρει θέση: Με επιστολή του ζητούσε την παραίτηση του συναδέλφου του στο δημοτικό συμβούλιο Χρ. Καλόγηρου, γιατί όπως τόνιζε, παρέβη τον περί δήμων Νόμο (άρθρο **12 1, δ 3**) διότι ενώ ήτο συνδιευθυντής της εταιρείας ΚΕΜ, ανέλαβε διάφορες μεταφορές του δημαρχείου επί πληρωμή.

Ο Μιλτιάδης Χριστοδούλου πήγαινε στα παλιά και αποκάλυπτε ότι ο Καλόγηρος είχε προβεί από το Μάϊο του **1947** μέχρι τον Ιούνιο του **1948** σε **19**

μεταφορές και είχε εισπράξει το ποσό των **275** σχεδόν λιρών.

Η κάθε ενέγεια του δημαρχείου ήταν πλέον για το ΑΚΕΛ αντίθετη και δεν ήταν δύσκολο να βρει "στραβά" πράγματα μια και άνθρωποί του βρίσκονταν μέσα στο Συμβούλιο του Ιωάννη Κληρίδη.

Ακόμα και η πινακίδα με το όνομα της Πλατείας Μεταξά αποτέλεσε σχόλιο του " Δημοκράτη" και στόχο για επίθεση εναντίον του δημάρχου:

"Επί του κεντρικού στύλλου ανηρτήθη μαρμάρινη πλαξ φέρουσα χρυσοίς γράμμασι την ονομασίαν Πλατεία Μεταξά. Ετσι περιγράφεται η επιστροφή του αιματηρού δικτάτορα Μεταξά και η ενθρόνιση του στο μέτωπο της Λευκωσίας της Κυπριακής πρωτεύουσας και αυτό το κατόρθωμα είναι και πάλιν έργον του Λαϊκού δημοτικού Συμβουλίου Λευκωσίας. Ανεξάρτητα αν ο κυπριακός λαός αισχύνεται γιατί η μεγαλύτερη και ωραιότερη πλατεία της πρωτεύουσας του λερώνεται με το μισητό καταραμένο όνομα που θυμίζει την πιο μαύρη περίοδο της φασιστικής δουλείας που τυράνησε τον ελληνικό λαο. Και αυτό δεν το περιμένουμε από το δημοτικό μας συμβούλιο. Ας σκεφθούν καλά οι δημοτικοί μας σύμβουλοι τι κάνουν. Υπάρχει καιρός να διορθώσουν το λάθος τους".

Οι δρόμοι ΑΚΕΛ-Κληρίδη οδηγούσαν πια σε αντίθετο τέρμα και όταν ο Κληρίδης κλήθηκε να δηλώσει κατά πόσον θα προσφωνούσε το συλλαλητήριο για την αυτοκυβέρνηση που οργάνωνε το ΑΚΕΛ την **1η** Αυγούστου **1948**, απάντησε αρνητικά.

Συνάντηση της ηγεσίας του ΑΚΕΛ με τον Κληρίδη δεν οδήγησε πουθενά και στις **29** Ιουλίου ο Κληρίδης υπέβαλε και επίσημα τη παραίτηση του από Πρόεδρος του ΕΑΣ, θέση που κατείχε από την ίδρυση του στα τέλη του προηγούμενου χρόνου.